

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 95.155 van 3 mei 2001
in de zaak A. 91.956/VII-21.341.**

In zake : 1. Guido SALAETS,
2. Bernadette SCHEYS-COEKAERTS,
die woonplaats kiezen bij
advocaat J. BERGÉ,
kantoor houdende te LEUVEN,
Naamsestraat 39/1

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van Vlaams-Brabant,
die woonplaats kiest bij
advocaat K. VAN ALSENOY,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Dansaertstraat 92.

tussenkomen partij :

de n.v. WATERHOF,
die woonplaats kiest bij
advocaat R.L. BEEKEN,
kantoor houdende te TIELT-WINGE,
Kraasbeekstraat 41.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Guido SALAETS en Bernadette SCHEYS-COEKAERTS op 19 mei 2000 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 16 maart 2000 van de bestendige deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT waarbij het beroep door de n.v. WATERHOF ingesteld tegen het besluit van 31 januari 1996 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lubbeek houdende weigering van de vergunning voor het exploiteren van een "recreatieve manege" gelegen te Lubbeek, Gellenberg 113 A, wordt ingewilligd en de gevraagde vergunning wordt verleend voor een termijn van twintig jaar;

Gezien het verzoekschrift dat dezelfde partij op dezelfde datum heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van voornoemd besluit;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON, op grond van artikel 94 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON, op grond van artikel 12, tweede lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 9 februari 2001, houdende bevel tot neerlegging van de verslagen en oproeping van de partijen om te verschijnen op 15 maart 2001;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. RAEDSCHELDERS die, loco advocaat J. BERGE verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaat K. VAN ALSENOY, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat R. MINNE die, loco advocaat R. BEEKEN verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
P. SOURBRON;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Tussenkomst

Overwegende dat de n.v. WATERHOF,
begunstigde van het bestreden besluit, met verzoek-
schriften van 5 juni 2000 en 27 februari 2001 vraagt om
te mogen tussen te komen, respectievelijk in het
administratief kort geding en in het annulatieberoep;
dat deze verzoeken kunnen worden ingewilligd;

2. Feiten

Overwegende dat de feitelijke gegevens van
de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. Op 6 juni 1996 weigert de verwerende partij,
in graad van beroep, aan de tussenkomende partij de
milieuvergunning om te Lubbeek, Gellenberg 113 A, een
"recreatieve manege" te exploiteren.

2.2. Dit besluit wordt door de Raad van State
vernietigd met het arrest nr. 79.125, van 4 maart 1999.

2.3. Na het overdoen van de beroepsprocedure
weigert de verwerende partij, op 8 juli 1999, andermaal
de gevraagde vergunning.

2.4. Andermaal vernietigt de Raad van State met
het arrest nr. 83.338, van 4 november 1999, de
weigeringsbeslissing.

2.5. De beroepsprocedure wordt nogmaals overgedaan.

Met het bestreden besluit wordt het beroep thans ingewilligd, en aan de tussenkomen de partij wordt de vergunning verleend voor de omvorming van een inrichting voor negentig mestkalveren tot een "recreatieve manege" met een dierenpopulatie van vijftig paarden;

3. Ontvankelijkheid

3.1.1. Overwegende dat de tussenkomen de partij in een **eerste exceptie** opwerpt dat zij sedert 10 maart 1999 beschikt over een stilzwijgende vergunning op grond van artikel 25, § 1, van het Milieuvergunningsdecreet, zodat de bestreden vergunning in wezen overbodig is, en de verzoekende partijen niet over het vereiste belang beschikken;

3.1.2. Overwegende dat het bestreden besluit werd genomen binnen vier maanden na de betekening, op 16 november 1999, van het vernietigingsarrest nr. 83.338; dat ingevolge dit arrest de verwerende partij in de positie was teruggebracht waarin zij haar bevoegdheid, die zij tevoren onrechtmatig had uitgeoefend, opnieuw kon aanwenden met al de waarborgen die haar in staat moeten stellen die bevoegdheid, ditmaal rechtmatig, uit te oefenen, rekening houdend met onder meer het vernietigingsarrest van de Raad van State; dat, in de tijd gezien, dit impliceert dat door de betekening van het vernietigingsarrest de zaken weer in de toestand werden gebracht waarin ze zich bevonden na het indienen van de beroepen, maar vóór het onderzoek ervan door de overheid; dat nu de vernietigde beslissing er een is die de milieuvergunning weigert, de verwerende partij na de betekening van het annulatiearrest opnieuw over de volle termijn van vier maanden beschikte om een nieuwe beslissing te nemen; dat de exceptie niet gegrond is;

3.2.1. Overwegende dat de tussenkomende partij in een tweede exceptie opwerpt dat de verzoekende partijen niet aantonen aanpalende eigenaars te zijn, noch dat zij "enig geloofwaardig nadeel op milieuvlak zullen lijden indien de voorgenomen exploitatie een aanvang zou nemen";

3.2.2. Overwegende dat de verzoekende partijen stellen te wonen, respectievelijk op dertig meter van de inrichting en op een aan het betrokken perceel palend perceel; dat de tussenkomende partij geen concrete elementen aanbrengt ter ontkrachting van die gegevens; dat de verzoekende partijen onder meer vrezen geurhinder, (nacht)lawaaihinder en verkeershinder te zullen ondervinden van de bestreden hinderlijke inrichting; dat zij aldus een voldoende belang aantonen; dat de exceptie ongegrond is;

3.3.1. Overwegende dat de tussenkomende partij in een derde exceptie de hoedanigheid van de verzoekende partijen in twijfel trekt "nu de eerste verzoekende partij zich voor het eerst manifesteert in een vijf jaar oud dossier en de tweede verzoekster melding maakt van het overlijden van haar echtgenoot, doch niet meedeelt in eigen naam te handelen, dan wel qualitate qua over een onverdeelde nalatenschap"; dat zij voorts aanvoert dat de verzoekende partijen een "publieke vordering" voeren nu zij ter ondersteuning van hun vordering beroep doen op rechtsverhoudingen tussen de tussenkomende partij en derden;

3.3.2. Overwegende dat hierboven onder punt 3.2.2 is gebleken dat de verzoekende partijen optreden in hun hoedanigheid van omwonende van de betrokken hinderlijke inrichting; dat, zelfs indien de eerste verzoekende partij zich pas voor het eerst in een "vijf jaar oud dossier" zou manifesteren, dit deze partij niet de

vereiste hoedanigheid en het vereiste belang ontnemt; dat het feit dat ter adstructie van één der middelen wordt ingegaan op de rechtsverhoudingen tussen de tussenkomende partij en derden eveneens vreemd is aan de vraag of de verzoekende partijen beschikken over de vereiste hoedanigheid en het vereiste belang; dat de exceptie ongegrond is;

4. Ten gronde

4.1. Overwegende dat de verzoekende partijen in hun eerste middel aanvoeren dat artikel 5.9.3.1, § 2, van het besluit van 1 juni 1995 van de Vlaamse regering houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II) is geschonden;

4.2. Overwegende dat het bestreden besluit in hoofddorde vaststelt dat de betrokken vergunningsaanvraag betrekking heeft op "de bedrijfsverplaatsing van Gellenberg 80 naar Gellenberg 113a en de uitbreiding en omvorming van een rundveebedrijf voor 90 mestkalveren tot een recreatieve manege met vergader- of feestzaal, een looppiste en stallen voor 50 paarden" en dat dergelijke aanvraag toegelaten is volgens "art. 5.9.3.1. § 2 van Vlarem II";

Overwegende dat hieruit blijkt dat de wettelijke grondslag voor de bestreden vergunning wordt gezocht in de volgende versie van de desbetreffende bepaling, zoals zij gold vóór de wijziging ervan door artikel 109 van het besluit van de Vlaamse regering van 19 januari 1999 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne :

"§ 1. Onverminderd de bijkomende voorwaarden van de afdelingen 5.9.4., 5.9.5 en 5.9.6. is het exploiteren en/of veranderen van een inrichting die is ingedeeld in één of meer van de subrubrieken 9.3., 9.4., 9.5.

en 9.8. uitsluitend toegelaten indien het een bestaande veeteeltinrichting betreft of het omvormen inhoudt van een bestaande landbouwinrichting tot een inrichting die is ingedeeld in één of meer van de subrubrieken 9.3., 9.4., 9.5. en 9.8.

Het voldoen aan deze voorwaarden moet blijken uit het advies van de Vlaamse Landmaatschappij.

§ 2. In afwijking van § 1 en onverminderd de bijkomende voorwaarden van de afdelingen 5.9.4., 5.9.5. en 5.9.6. is het verplaatsen naar een andere locatie van een bestaande inrichting die is ingedeeld in de rubrieken 9.3., 9.4., 9.5. en 9.8. toegestaan voor zover aan de volgende voorwaarden is voldaan :

- de bestaande inrichting is gelegen op een plaats waar het ingevolge de op dat moment geldende regelgeving niet thuishoort of waar strengere beperkingen worden opgelegd dan algemeen geldend;
- de exploitant moet bij de vergunningsaanvraag een ondertekende en gedateerde verklaring voegen waarin hij zich ertoe verbindt, binnen de twee jaar na het van kracht worden van de nieuwe vergunning, de vergunning horende bij de te verplaatsen bestaande inrichting in te trekken.

Het voldoen aan deze voorwaarden moet blijken uit het advies van de Vlaamse Landmaatschappij";

Overwegende dat sinds de bedoelde wijziging, in werking getreden op 1 mei 2000 (artikel 303 van voormeld besluit van de Vlaamse regering van 19 januari 1999), de betrokken bepaling als volgt luidt :

"§ 1. Onverminderd de bijkomende voorwaarden van de afdelingen 5.9.4., 5.9.5. en 5.9.6. is het verder exploiteren, het exploiteren en/of het veranderen van een veeteeltinrichting uitsluitend toegelaten onder de voorwaarden bepaald in het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, en de daarbij behorende uitvoeringsbesluiten.

§ 2. Het voldoen aan de voorwaarden, bedoeld in § 1, moet blijken uit het advies dat de Vlaamse Landmaatschappij verstrekt in het kader van de desbetreffende milieuvergunningsprocedure";

Overwegende dat de verwerende partij, als orgaan van het actief bestuur, ertoe gehouden was de reglementering toe te passen zoals zij gold ten tijde van het nemen van het bestreden besluit; dat zij dit

niet heeft gedaan; dat zij meer in het bijzonder niet heeft nagegaan of de inrichting vergund kon worden volgens de ten tijde van het nemen van het bestreden besluit geldende voorwaarden van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en de daarbij behorende uitvoeringsbesluiten; dat de verwerende partij dit overigens ter terechtzitting niet betwist;

Overwegende dat de Raad van State bij het onderzoek van het eerste middel van het verzoekschrift niet aan bovenstaande vaststellingen voorbij kan gaan en ambtshalve moet besluiten dat de verwerende partij kennelijk een verkeerde reglementaire bepaling heeft toegepast; dat het middel uit dit oogpunt bekeken kennelijk gegrond is;

5. Overwegende dat het kennelijk gegrond bevinden van het middel leidt tot de vernietiging van het bestreden besluit; dat de vordering tot schorsing, ingevolge deze vernietiging, geen voorwerp meer heeft; dat zij derhalve dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoeken tot tussenkomst van de n.v. WATERHOF in het administratief kort geding en in het annulatieberoep worden ingewilligd.

Artikel 2.

Vernietigd wordt het besluit van 16 maart 2000 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij het beroep ingesteld door de n.v. WATERHOF tegen het besluit van 13 januari 1996 van

het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lubbeek houdende weigering van de vergunning voor het exploiteren van een "recreatieve manege" gelegen te Lubbeek, Gellenberg 113 A wordt ingewilligd en de gevraagde vergunning wordt verleend voor een termijn van twintig jaar.

Artikel 3.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 4.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 5.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de tussenkomst in het administratief kort geding, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie mei tweeduizend en een, door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.